Stk. 2. Næringsbrev som vognmand giver ret til at drive vognmandsvirksomhed i hele landet.

V. Auktionsholdere, vekselerere og ejendomshandlere.

§ 21. Ved auktionsholdervirksomhed forstås i denne lov modtagelse af varer til salg ved auktion på dertil bestemte steder og forberedelse af auktionen.

Stk. 2. Auktionsholdere må ikke drive handel, håndværk eller industri. Hvis fortsættelse af en bestående auktionsholdervirksomhed af særlige grunde er ønskelig, kan handelsministeren undtage fra denne bestemmelse. Auktionsholderes forretningslokaler må kun med handelsministerens tilladelse bruges til anden næringsvirksomhed.

§ 22. Ved vekselerervirksomhed forstås i denne lov køb eller salg af værdipapirer for fremmed regning, arbitrageforretninger og veksling af penge.

Stk. 2. Betegnelsen „vekselerer" må kun benyttes af næringsdrivende, der har næringsbrev som vekselerer.

Stk. 3. Handelsministeren giver nærmere regler for udøvelse af vekselerervirksomhed, derunder regler om revision og om adgang til at bruge agenter. Vekselerere skal have fast forretningssted.

Stk. 4. I det omfang anden lovgivning tillader danske banker og sparekasser at drive vekselerervirksomhed, kan dette ske uden næringsbrev.

§ 23. Ved ejendomshandlernæring forstås i denne lov virksomhed som mellemmand ved køb og salg af fast ejendom samt fra fast forretningssted dreven erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Ejendomsmæglere og advokater kan uden næringsbrev drive ejendomshandlernæring.

Stk. 3. Næringsbrev som ejendomshandler kan kun udstedes til personer. Handelsministeren kan fastsætte, at visse erhverv og stillinger ikke kan forenes med ejendomshandlernæring.

Stk. 4. Handelsministeren kan fastsætte nærmere regler for ejendomshandleres virksomhed. Ejendomshandlere skal have fast forretningssted.

Stk. 5. Ejendomshandlere og disses medarbejdere må ikke udfærdige de til tinglysning bestemte dokumenter om overdragelse af fast ejendom.

VI. Overgangsbestemmelser.

§ 24. Indtil den 1. januar 1970 gælder bestemmelserne i stk. 2-6 for handlendes, håndværkeres og industridrivendes afsætningsret.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i § 10 må de pågældende kun have detailsalg fra flere forretningssteder i én kommune, såfremt den næringsdrivende fra hvert forretningssted i kommunen enten som andelsforening alene driver næringen inden for medlemmernes kreds, jfr. § 10 i næringsloven af 28. april 1931, eller som industridrivende eller håndværker kun afsætter egne og fagfællers produkter m. v., jfr. §§ 23 og 24 i næringsloven af 28. april 1931. Dog kan håndværkere og industridrivende uafhængigt af denne bestemmelse opretholde detailsalg fra forretningssteder, der før lovens ikrafttræden er etableret i henhold til næringsadkomst som handlende.

Stk. 3. Begrænsningen i stk. 2 i antallet af forretningssteder gælder ikke for automater på jernbanestationer, lufthavne, skibsekspeditioner, rutebilstationer, færgers og ruteskibes anløbspladser, i jernbanetog og passagerskibe, beværtninger og gæstgiverier samt foreningslokaler.

Stk. 4. I kommuner, som i udpræget grad benyttes til sommer- og weekendophold, kan politimesteren, uanset bestemmelserne i stk. 2, tillade næringsdrivende at have én filial i tidsrummet 1. marts til 1. november.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 2 kan næringsdrivende, der opnår tilladelse af en kommunalbestyrelse til drift af telefonkiosker, have det antal kiosker, som tilladelsen giver ret til.

Stk. 6. Uden handelsministerens tilladelse må et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et selskab, der driver detailhandel, ikke selv drive detailhandel i samme kommune som selskabet og heller ikke være medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber, der driver detailhandel i kommunen.

§ 25. Næringsadkomster, udstedt før denne lovs ikrafttræden, er fremtidig gyldige